

Odlomak iz knjige

Negde u pozadini, pri samom kraju ogromnog lobija, mogao sam da čujem zvuke klavira i melodije laganog džez-a koji je u tom trenutku bio pravo otkrovenje u odnosu na bučkuriš mejnstrim muzike koja je u to vreme u Srbiji dominirala. Posle dužeg vremena, duboko u dubini duše osetio sam mir, neku čudnu sigurnost koju u svojoj zemlji nisam imao. Sve me je nekako podsetilo na vreme osamdesetih godina prošlog veka, vreme sigurnosti života u Beogradu bez nasilja, vreme bez kriminala, vreme kada je 1989. godine Beograd proglašen za jedan od najbezbednijih gradova na svetu. Hm?! Gde smo sada na toj lestvici?

Promešanim Božjim kartama, dobih sobu na 21. spratu, koji se nekako podudario sa datumom mog rođenja. Nisam ni slutio šta me tek čeka u sobi! Krenuli smo polako ka liftovima koji su se nalazili nedaleko od recepcije, sudarivši se umalo sa poznatim američkim glumcem Ovenom Vilsonom koji je izlazio iz lifta! Dubai nudi mogućnost slučajnih susreta sa poznatim svetskim zvezdama što retko gde na našem podneblju može da se doživi, osim na Mikonosu, Ibici, Monaku, Monte Karlu ili Palma de Majorki. Par dana kasnije, u „Baru 44“ koji se nalazi na 44. spratu hotela, video sam Paris Hilton i njenu, tadašnju drugaricu šminkerku, a kasnije poznatu starletu, Kim Kardašijan! Mada, mediji u Dubaiju, u to vreme i nisu pompezno najavljivali njihove dolaske kao što se to radi u Evropi. Dolasci svetskih zvezda pominjali su se kroz kraće vesti, sa ili bez fotografije, dok se u Evropi mnogo više o tome piše. Imam utisak da se kultura Evrope u modernom dobu više zasniva na ljudima, njihovim navikama i životima, dok u Emiratima i ne baš. Svi tekstovi su bili posvećeni razvoju grada i zemlje, bez puno tračeva, negativnosti, skandala, sve je nekako odisalo pozitivnom energijom. U to vreme, Emirati su bili vojno neutralna zemlja, u toj oblasti nije bilo nekih posebnih opasnosti. Međutim, pre par godina, Abu Dhabi je bio napadnut dronovima iz Jemena što je za 2009. godinu i to vreme, bilo nezamislivo! Sve se menja, teče, ništa nije statično...

U liftu me je sačekala opuštajuća melodija house muzike koju inače volim da slušam. Lagani tonovi samo su podigli uzbuđenje oko mojih razmišljanja o sobi koju sam dobio. Posle nepunog minuta, lift je stigao na 21. sprat. Izašao sam iz lifta i uputio se dugačkim hodnikom ka sobi. Umesto ključa standardnog za evropski standard u hotelijerstvu u to vreme, dobio sam karticu za otvaranje vrata. Prislonio sam je na vrata sobe i ušao sam unutra. Svetlo se automatski upalilo! Na uključenom televizoru, sačekao me je personalni pozdrav hotela sa mojim imenom i prezimenom! Šok! Pogledao sam malo bolje po sobi tražeći terasu, ne bih li bolje video pogled na grad sa te visine. Pomalo bojažljivo, došao sam do vrata terase. Otvorio sam ih! Prethodni šok je zamenio još jedan, mnogo veći! Soba je gledala na čudesno ostrvo Palma, sa desne strane, niz bulevar video sam famozni „Burdž El Arab“ zbog kog sam i došao u Dubai, a sa leve strane video sam niz hotela i zgrade Dubai Marine, poređane u savršenoj harmoniji! Bog je za mene izabrao najbolju moguću sobu! Sav trud, sve muke kroz koji sam prolazio, imale su smisla! I da sam hteo da biram sobu, ne bih mogao da izaberem sobu sa tako iznijansiranom harmonijom prostora, zgrada u okruženju, mora spojenog sa nebom na horizontu i čudesnih građevina u daljini na ostrvu Palma!

